

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง ตอรับการเปลี่ยนแปลงชื่อ ชื่อย่อ นโยบาย
และข้อบังคับของพรรครวมชาติพัฒนา

ตามที่ นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง ตอรับการเปลี่ยนแปลงภาพเครื่องหมาย ข้อบังคับ และกรรมการบริหารพรรครวมชาติพัฒนา ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ทำให้มีคณะกรรมการบริหารพรรครวมชาติพัฒนา จำนวนทั้งสิ้น ๑๕ คน นั้น

บัดนี้ พรรครวมชาติพัฒนาได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองว่า ที่ประชุมใหญ่สามัญพรรครวมชาติพัฒนา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๔ ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. มีมติให้เปลี่ยนแปลงชื่อพรรครวมชาติพัฒนาเป็น “พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “CHART PATTANA PUEA PANDIN PARTY” มีชื่อย่อเป็นภาษาไทยว่า “ชพน.” และมีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “CPN.”

๒. มีมติให้ยกเลิก “นโยบายพรรครวมชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๓” และให้ใช้ “นโยบายพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔” แทน ดังนี้

นโยบายพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔

พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดินกำหนดนโยบายโดยมีเป้าหมายในการทำนุบำรุงรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ โดยยึดรากฐานปรัชญา ความพอเพียง เพื่อความเพียงพอ ด้วยความเชื่อมั่นในพลังสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมของประชาชน เชื่อมมั่นในระบบการนำร่วม เชื่อมมั่นในการขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และภูมิปัญญา และเชื่อมั่นในความเป็นสากล โดยมีแนวคิดภายใต้พื้นฐานความคิด ยั่งยืน ยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขสังคมไทยที่กำลังประสบปัญหา

โดยมีนโยบาย ดังนี้

ก. นโยบายซึ่งต้องรีบดำเนินการเร่งด่วน ดังนี้

๑. ส่งเสริม สนับสนุนให้พี่น้องประชาชนร่วมชาติ รวมใจกันปรองดอง สมานฉันท์ด้วยความรักใคร่ มีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน แล้วช่วยกันระดมความคิด สติปัญญา มาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติ ร่วมกันโดยเร็ว

๒. แก้ไขปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดภาคใต้ให้ถูกจุด ตรงประเด็น เพื่อให้บังเกิดความสงบสุขโดยเร็วที่สุด โดยถือว่าปัญหาความมั่นคงดังกล่าว เป็นวาระแห่งชาติที่ต้องแก้ปัญหาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง

๓. แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศให้ทันเหตุการณ์ ไม่ว่าในเรื่องของค่าเงินบาท การอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การส่งออก ทั้งในเรื่องของการผลิต คุณภาพ และราคาของสินค้าเกษตรที่ตกต่ำลงอย่างมาก ให้มีราคาและคุณภาพเพียงพอที่จะนำมาซึ่งความรุ่งเรืองให้แก่ผู้ประกอบการโดยเร็ว

ข. นโยบายหลัก เพื่อแก้ไขปัญหาสังคมไทยที่ประสบอยู่ ดังนี้

๑. จากสังคมที่สับสนให้เป็นสังคมแห่งอนาคต
๒. จากสังคมที่แตกแยกให้เป็นสังคมสมานฉันท์
๓. จากสังคมที่เหลื่อมล้ำให้เป็นสังคมที่เป็นธรรม
๔. จากสังคมที่ถดถอยให้เป็นสังคมที่สามารถ

เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน กำหนดยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชุมชนที่เข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์เสถียรภาพที่มั่นคง
๓. ยุทธศาสตร์จุดยืนที่ชัดเจนในเวทีโลก
๔. ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่ง
๕. ยุทธศาสตร์เอกชนไทยที่แข็งแกร่ง
๖. ยุทธศาสตร์คนไทยที่สมบูรณ์

ทั้งนี้ ในแต่ละยุทธศาสตร์จะเป็นการผสมผสานกันในหัวข้อหลัก อันได้แก่ ด้านการเมือง การปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการต่างประเทศ และด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งพรรคชาติพัฒนา เพื่อแผ่นดินกำหนดนโยบายและแนวทางในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

- ๑.๑ ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยการส่งเสริม

การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

๑.๓ ส่งเสริมให้มีการรับและเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางในวิถีที่เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา และสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑.๔ ปรับปรุงและส่งเสริมกลไกการทำงานของระบบรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และระบบห้องสมุด เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาและประชาชน

๑.๕ สนับสนุนให้มีระบบสภาชุมชนด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและประชาชนอย่างแท้จริง

๑.๖ เร่งรัดแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และปรับปรุงเงินอุดหนุนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ตลอดจนเพิ่มความพร้อมให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๑.๗ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้วยการส่งเสริมการรวมตัวในรูปของสหกรณ์ โดยยึดพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้น

๑.๘ พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาล โดยสร้างกลไกและกฎ ระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาไปสู่ทุกภูมิภาคและพื้นที่ รวมถึงมีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่โปร่งใสในการบริหารจัดการและการตัดสินใจ

๑.๙ สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล โดยมุ่งเน้นการให้บริการมากกว่าการกำกับควบคุม ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก รวมถึงให้มีการตรวจสอบจากภาคประชาชน

๑.๑๐ ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน โดยยึดถือปรัชญา ภูมิปัญญา และมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑๑ จัดอัตรากำลังคนในภาครัฐให้มีจำนวนที่เหมาะสม ส่งเสริมให้รางวัลผู้ทำความชอบและลงโทษจนถึงขั้นปลดออก ถ้าหากถูกประเมินว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม

๑.๑๒ สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชนและสื่อมวลชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง และในการตัดสินใจประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรของชาติ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ โดยสร้างภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการจัดการเศรษฐกิจในภาพรวมอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านการเงิน มุ่งส่งเสริมให้ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพในระดับที่เหมาะสม การส่งเสริมเงินทุนในพื้นที่โดยใช้ระบบสหกรณ์

๒.๒ ด้านการลงทุน มุ่งพัฒนาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการสร้างสภาวะแวดล้อมการลงทุนให้เอื้อต่อนักลงทุน รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในและนอกประเทศ ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ และการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยมาตรการการสนับสนุนทางรัฐและองค์กรของรัฐ

๒.๓ ด้านตลาดทุน มุ่งพัฒนาให้ตลาดทุนขยายตัวเพิ่มขึ้น เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งในรูปของการลงทุนส่วนบุคคลและสถาบัน

๒.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบการขนส่ง มุ่งพัฒนาให้มีเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดต้นทุนด้านการขนส่ง รวมถึงพัฒนาระบบการขนส่งให้มีประสิทธิภาพ

๒.๕ ด้านพลังงาน มุ่งพัฒนาพลังงานทดแทนควบคู่ไปกับการใช้พลังงานดั้งเดิมอย่างมีประสิทธิภาพ และรวมถึงการเร่งพัฒนาและค้นหาแหล่งพลังงานในประเทศ ซึ่งจะเป็นการลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศ

๒.๖ ด้านการอาชีพพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ อาชีพการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนชาวไทย จะต้องได้รับการพัฒนาทั้งในด้านการผลิต เทคโนโลยีการผลิต การจัดการ และการตลาดให้ครบวงจร รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการแปรรูปสินค้า

๒.๗ ส่งเสริมการส่งออกอย่างเต็มที่ โดยใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง การแสวงหาตลาด และการประสานกลไกของรัฐและเอกชนผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด ควบคู่ไปกับนโยบายการประหยัดการใช้เงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น โดยการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบในวงกว้าง

๒.๘ เร่งแก้ไขปัญหาความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของการกำกับระบบการเงิน โดยป้องกันการแทรกแซงของอิทธิพลการเมืองในธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ

ตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งส่งเสริมความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการเร่งรัดสร้างความมั่นคงในระบบตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศ

๒.๙ แก้ไขปัญหาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ด้วยการส่งเสริมสภาพคล่องผ่านระบบการเงิน และจำกัดการขยายตัวที่ขาดอุปสงค์ที่แท้จริงอย่างเข้มงวด

๒.๑๐ แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท ด้วยการส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร และสร้างตลาดของผลผลิตภาคเกษตรทั้งภายในและนอกประเทศ ส่งเสริมระบบสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็ง โดยมาตรการทางการเงินและการคลัง แก้ไขปัญหาหนี้สินเรื้อรังของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ

๒.๑๑ เพิ่มอัตราการออมเงินภายในประเทศ โดยสนับสนุนการออมแบบผูกพันระยะยาวในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างของราชการ กองทุนประกันสังคม และในระบบการเงินทั่วไป

๒.๑๒ ปรับปรุงโครงสร้างของภาษี เพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อนและขยายฐานภาษีให้กว้าง เช่น ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และมุ่งเก็บภาษีทางตรง โดยรัฐต้องแสดงที่มาที่ไปของภาษีแก่ประชาชน ให้ชัดเจน เพิ่มภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย รวมทั้งให้มีระบบที่จะปรับอัตราภาษีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเหมาะสมต่อสภาพจริงได้เสมอ

๓. นโยบายด้านสังคม

๓.๑ การศึกษา

๓.๑.๑ พัฒนาครูและนักเรียนให้มีคุณธรรมควบคู่กับความรู้ โดยให้มีการเรียนรู้ทุกกลุ่มตลอดชีวิต เพื่อสร้างความรู้พื้นฐานให้เข้มแข็ง พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ รวมถึงการส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ให้มีความผสมผสานกันอย่างเหมาะสม

๓.๑.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น ๑๒ ปี โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการจัดสถานศึกษาอย่างเพียงพอ มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

๓.๑.๓ ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่น โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละท้องถิ่น

๓.๑.๔ ตั้งกองทุนเพื่อการศึกษา ให้กู้ยืมโดยไม่เสียดอกเบี้ยระหว่างเรียนแก่ผู้เรียนจากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางลงไป

๓.๑.๕ จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในทุกจังหวัด โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารและการจัดการ

๓.๑.๖ จัดการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยการจัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบและจัดสวัสดิการของครู โดยเฉพาะ

๓.๒ การสาธารณสุข

๓.๒.๑ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร โดยมุ่งในแนวทางการป้องกันและการฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ รวมถึงการส่งเสริมให้เลิกพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพ ทั้งในด้านการบริโภคและสภาวะที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ จะต้องพัฒนาระบบการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงระบบการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งของภาครัฐ

๓.๒.๒ ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานีนอนามัยให้มีอย่างทั่วถึงทุกตำบล

๓.๒.๓ เร่งผลิตแพทย์หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ รวมถึงการจัดรายได้ สวัสดิการ และยกระดับวิทยฐานะเพื่อเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจ

๓.๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน การดูแลสุขภาพ และรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท

๓.๒.๕ เพิ่มขีดความสามารถและปรับปรุงระบบการจัดการและบริการของสถานบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่น เช่น สถานีนอนามัย โรงพยาบาลชุมชน ทั้งในด้านอัตรากำลัง เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เวชภัณฑ์ และระบบการรักษาพยาบาลทางไกลผ่านดาวเทียม

๓.๒.๖ ส่งเสริมให้เอกชนสร้างโรงพยาบาล เพื่อให้การรักษาพยาบาลแก่ประชาชนในประเทศและชาวต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ

๓.๓ การแรงงานและสวัสดิการสังคม

๓.๓.๑ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ทั้งกลุ่มแรงงานที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ และกลุ่มแรงงานที่ทำงานอยู่แล้วในปัจจุบัน ส่งเสริมพัฒนาสภาพแวดล้อมการทำงานในสถานทำงานให้มีความเหมาะสม ได้มาตรฐาน

๓.๓.๒ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดและชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานในเมืองหลวง

๓.๓.๓ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือ และส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงาน

๓.๓.๔ เข้มงวดเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชนและผู้ปฏิบัติงานในโรงงานให้แข่งขันกับสากลได้

๓.๓.๕ กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลและเหมาะสม

๓.๓.๖ กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นจริง

๓.๓.๗ จัดการให้หน่วยงานที่ดูแลผลประโยชน์และรักษาสีทธิของผู้ใช้แรงงานได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่

๓.๓.๘ ดำเนินการและสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีการรวมกลุ่ม โดยไม่ถูกกลั่นแกล้งจากฝ่ายนายจ้าง ในการรักษาสีทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่ไม่เกินขอบเขต

๓.๓.๙ ส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ ทั้งในรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ภายใต้กรอบของกฎหมาย ให้เป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม

๓.๓.๑๐ จำกัดขอบเขตของจำนวนแรงงานต่างชาติให้เหมาะสม รวมทั้งกำหนดพื้นที่การทำงานของแรงงานต่างชาติ

๓.๓.๑๑ ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจัง โดยใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปดูแลและหากพบว่ามีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่างผิดกฎหมาย ให้จัดการดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด

๓.๓.๑๒ ผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ล้าหลังหรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้ใช้แรงงาน

๓.๓.๑๓ ให้การประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม

๓.๓.๑๔ จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม ให้หลักประกันในการครองชีพแก่ประชาชนผู้ยากจนและผู้ว่างงาน

๓.๓.๑๕ ให้การสงเคราะห์ผู้ชรา เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ไม่สามารถช่วยตนเองได้ อย่างทั่วถึง

๓.๔ การศาสนา

มุ่งเน้นการทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา รวมถึงศาสนาอื่น ๆ ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวของประชาชนชาวไทย เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของชุมชนในแต่ละพื้นที่

๓.๕ ยาเสพติด

๓.๕.๑ จะมีการรณรงค์เพื่อการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พร้อมกับการฟื้นฟูบุคคลที่ติดยาเสพติด ให้พร้อมกลับมาเป็นบุคคลที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้าย และการละเมิดศีลธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการปราบปรามอย่างเข้มงวด ใช้กฎหมายในการลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติดอย่างรุนแรง

๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๔.๑ มุ่งเน้นการร่วมมือกับนานาประเทศ ในลักษณะทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อสร้างเครือข่ายพันธมิตรในระดับนานาชาติ และใช้ประโยชน์ในเวทีเจรจาระหว่างประเทศ เพื่อสร้างความได้เปรียบให้กับประเทศไทย

๔.๒ เร่งเจรจาข้อตกลงทางการค้ากับประเทศผู้ค้าเป้าหมาย โดยให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสเข้าร่วมในขั้นตอนการร่างข้อตกลงทางการค้าด้วย

๔.๓ พัฒนาสถานะของประเทศไทยให้มีจุดยืนที่มั่นคงในสายตาของต่างประเทศ

๔.๔ ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราช อธิปไตย ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก

๔.๕ สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้าน บนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดิน

๔.๖ ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด

๔.๗ ต่อต้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

๔.๘ ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเอง ถ้าจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศก็ต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด หรือมีแต่ต้องเป็นธรรมหรือมีน้อยที่สุด

๕. นโยบายด้านศิลปวัฒนธรรม

๕.๑ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของประเทศให้ดำรงคงอยู่บนพื้นฐานภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาภูมิภาค และภูมิปัญญาประเทศไทย

๕.๒ เร่งรณรงค์ปลูกฝังให้เยาวชนหวงแหน รักษา และปฏิบัติสืบทอดวัฒนธรรมไทย

๕.๓ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นจุดขายและดึงดูดความสนใจจากชาวต่างประเทศ

๕.๔ ส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีอันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย

๕.๕ ส่งเสริมให้มีการเคารพสิทธิของบุคคลอื่น การให้เกียรติ การรู้จักให้อภัย การเสียสละเพื่อส่วนรวม การรักใคร่ ประองดองของพี่น้องประชาชนร่วมชาติ

๖. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดให้การดูแลรักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในนโยบายด้านต่าง ๆ ทุกนโยบาย เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข การค้า การนำเข้า การส่งออก การลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และการจราจร โดยให้ยึดการยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน ชุมชน และสิ่งมีชีวิต การรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ การสร้างสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศน์ เป็นเป้าหมาย

๖.๒ จะเน้นการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างความตระหนักและสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน นับแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงเมืองใหญ่

๖.๓ จะมุ่งแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จุดกำเนิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตั้งแต่น้ำเสีย ขยะ และอากาศเป็นพิษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาอากาศเป็นพิษตามเมืองใหญ่

๖.๔ จะปรับปรุง แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ได้จริง ตรงกับเจตนารมณ์ที่วางไว้อย่างครบวงจร

๖.๕ จะต้องให้ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจในโครงการพัฒนาทุก ๆ ระดับ ที่จะมีผลกระทบต่อคนในท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนการให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ในการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตน

๖.๖ สร้างเสริมทรัพยากรป่าไม้ของชาติอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการกระจายให้ท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดการ

๖.๗ จะจัดหาและจัดการให้มีน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคในทุกชุมชน โดยจัดให้มีแหล่งกักเก็บน้ำกักน้ำใช้อย่างเหมาะสม ให้เพียงพอสำหรับอนาคต

๖.๘ จะรักษา ฟื้นฟู และอนุรักษ์แม่น้ำ คูคลอง แหล่งน้ำดิบ ต้นน้ำ ลำธาร ให้ปลอดจากมลพิษ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและทรัพยากรแหล่งน้ำให้กลับคืนมา

๗. นโยบายด้านการท่องเที่ยว

๗.๑ พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ๆ โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่พัฒนาขึ้นใหม่นี้ จะต้องมีความน่าสนใจหรือเรื่องราวที่น่าสนใจ นอกเหนือจากความสวยงามที่มีอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

๗.๒ ส่งเสริมให้มีการทำธุรกิจท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยใช้ชมรม สมาคม ที่ก่อตั้งขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นกลไกหลัก

๗.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของไทย ให้เต็มศักยภาพ

๘. นโยบายด้านการกีฬา

๘.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยเล่นกีฬาตลอดชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการนำกีฬาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยรัฐจะต้องจัดหาสถานที่พร้อมทั้งอุปกรณ์ให้เพียงพอ โดยอาศัยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ชมรม สมาคมกีฬาในท้องถิ่น เป็นเครือข่ายการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาพื้นบ้าน

๘.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ โดยจะต้องมีการจัดหลักสูตร โครงการกิจกรรมที่สอดคล้องกัน เป็นระบบ ครบวงจร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประเภทของกีฬาที่เหมาะสมกับกายภาพของประชาชน

๘.๓ ส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าของกีฬาโดยการรณรงค์ในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยม และอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ

๙. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศชาติ

๙.๑ กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยการใช้การทูตนำการทหาร และจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

๙.๒ สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

๙.๓ สนับสนุนให้กองทัพมีความทันสมัยและมีความสามารถในการปฏิบัติการกิจป้องกันประเทศ และเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชน

๙.๔ ให้กองทัพมีบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในการบริหารประเทศ

๑๐. นโยบายด้านการเกษตรและป่าไม้

๑๐.๑ ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร โดยสนับสนุนให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีปัญหาด้านการตลาดมาปลูกพืชเศรษฐกิจผสมผสานที่ตลาดได้ง่าย ราคาดี เหมาะสมกับพื้นที่ และมีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากรในท้องถิ่น และลดการใช้สารเคมีทุกรูปแบบ

๑๐.๒ ส่งเสริมและริเริ่มเกษตรกรให้ทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (แนวพระราชดำริ) เพื่อการช่วยเหลือตนเอง โดยจัดให้หน่วยงานลงไปให้ความรู้และช่วยเหลือแก่เกษตรกร

๑๐.๓ พัฒนาและจัดสรรระบบชลประทานให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังสวนไร่นาของเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ทั้งโดยการให้การสนับสนุนจากส่วนกลางหรือจากในท้องถิ่นเอง โดยเน้นการจัดการน้ำอย่างประหยัด

๑๐.๔ จัดงบประมาณอุดหนุน เพื่อสามารถกำหนดให้เกษตรกรขายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม หรือใช้มาตรการอื่นใดนับแต่ระดับท้องถิ่น ที่จะปกป้องราคาของสินค้าเกษตรได้อย่างถาวร

๑๐.๕ ปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร หรือพักการชำระหนี้ไว้ชั่วคราว

๑๐.๖ ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรขึ้นในชนบท ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรออกไปสู่ชนบท

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรอย่างเข้มแข็ง ให้มีการจัดการอย่างซื่อสัตย์และต่อเนื่อง

๑๐.๘ จัดตั้งตลาดกลางเกษตรระดับอำเภอและจังหวัด ให้มีบุคลากรและหน่วยราชการรับผิดชอบดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๑๐.๙ ปรับปรุงบทบาทของ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด เพื่อให้ใช้เป็นสถาบันที่ช่วยเหลือและส่งเสริมและสนับสนุนภาคเกษตรอย่างแท้จริง โดยการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรโดยให้มีดอกเบี้ยต่ำสุด

๑๐.๑๐ ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง

๑๐.๑๑ การพิทักษ์ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ ให้สอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและทั่วถึง

๑๑. นโยบายด้านที่ดิน

ส่งเสริม เร่งรัดให้มีการออกโฉนดที่ดินหรือเอกสารสิทธิอื่นใดตามกฎหมาย เพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพย์สินที่ดินให้แก่ราษฎรและประเทศชาติ ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายที่ดิน กฎหมายปฏิรูปที่ดินที่ขัดรัฐธรรมนูญ ขัดกับกฎหมายอื่น และไม่ตรงกับความเป็นจริง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่หลายหน่วย งานทับซ้อนกัน และยุ่งยากในการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๑๒. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

๑๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตและส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

๑๒.๒ สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท

๑๒.๓ กำหนดสิ่งจูงใจ และขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมของคนไทยเสียเปรียบ

๑๒.๔ ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออกและการทดแทนการนำเข้า

๑๒.๕ พัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้ทันสมัยอย่างจริงจัง พร้อมทั้งจะรับการถ่ายทอดได้เสมอ ในขณะเดียวกัน จะส่งเสริมสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและสถานะความต้องการของประเทศเป็นหลักใหญ่

๑๓. นโยบายด้านการพาณิชย์

๑๓.๑ ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๑๓.๒ ขจัดการผูกขาด ตัดตอนและความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจัง เพื่อให้กลไกของระบบการค้าเสรีได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

๑๓.๓ ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์

๑๓.๔ ดูแลและแสวงหาช่องทางตลาดให้กับสินค้าและสินค้าเกษตรของไทยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

๑๓.๕ สร้างระบบข้อมูล ข่าวสารให้ประชาชนทุกระดับสามารถรับรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ต่อธุรกิจและการพาณิชย์ในระดับต่าง ๆ นับแต่เมืองใหญ่จนถึงชนบท

๓. มีมติให้ยกเลิก “ข้อบังคับพรรครวมชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๓” และ “ข้อบังคับพรรครวมชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔)” และให้ใช้ “ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔” แทน ดังนี้

ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔

หมวด ๑

บททั่วไป

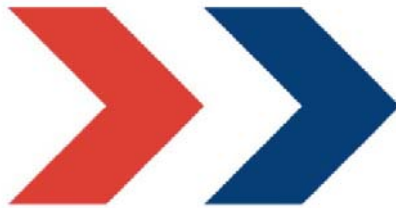
ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔”

ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรครวมชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๓ และข้อบังคับพรรครวมชาติพัฒนา (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔) และให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้แทนตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๒ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “CHART PATTANA PUEA PANDIN PARTY” มีชื่อย่อเป็นภาษาไทยว่า “ชพน.” และมีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “CPN.”

ข้อ ๓ เครื่องหมายพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

๓.๑ พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ใช้ภาพเครื่องหมายพรรค ดังนี้

พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดินใช้ภาพเครื่องหมายรูปลูกศร ซึ่งประกอบขึ้นด้วยแถบสีธงไตรรงค์

๓.๒ ตราयाงเครื่องหมายพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน สำหรับใช้ประทับบนเอกสารของพรรคมีลักษณะเช่นเดียวกันกับภาพตามข้อ ๓.๑ โดยใช้สีเดียวในการประทับตรา

ข้อ ๔ สำนักงานใหญ่พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๕๑๔/๑ ถนนหลานหลวง แขวงสีแยกมหานาค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

ข้อ ๕ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “สาขาพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ลำดับที่..... จังหวัด.....”

ข้อ ๖ ในชื่อบังคับนี้

“พรรค” หมายความว่า พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ยกเว้น “ยุวสมาชิก”

“ชื่อบังคับ” หมายความว่า ชื่อบังคับพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“กรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า กรรมการบริหารพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“คณะผู้บริหารพรรค” หมายความว่า คณะผู้บริหารพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“ผู้บริหารพรรค” หมายความว่า ผู้บริหารพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“คณะกรรมการภาค” หมายความว่า คณะกรรมการพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ระดับพื้นที่ภาค ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค

“คณะกรรมการจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ระดับพื้นที่จังหวัด ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค

“สาขาพรรค” หมายความว่า สาขาพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“คณะกรรมการสาขาพรรค” หมายความว่า คณะกรรมการสาขาพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

“กรรมการสาขาพรรค” หมายความว่า กรรมการสาขาพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

ข้อ ๗ พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน มีแนวนโยบายพรรคตามที่ได้จัดแจ้งไว้ต่อนายทะเบียน พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๘ ปณิธานของพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน

(๑) พรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นพรรคการเมืองของปวงชนชาวไทย จักดำเนินงานการเมือง ตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พิชัยผลประโยชน์ของ ประชาชน ปกป้อง รักษาความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

พรรคจักกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและ ประชาชน โดยไม่หวังเพียงคะแนนนิยมทางการเมือง

พรรคจักยึดมั่นในระบบการนำร่วม การมีส่วนร่วมของสมาชิกและประชาชนวงกว้างต่าง ๆ

พรรคเชื่อมั่นในพลังสร้างสรรค์ของประชาชนไทยที่จะผลักดันการพัฒนาประเทศไปสู่ ความเจริญ ยั่งยืน และวัฒนาถาวร

(๒) พรรคมีแนวคิดสำคัญต่อไปนี้

จักสนับสนุน “การกระจายอำนาจ” ลดอำนาจภาครัฐ เพิ่มอำนาจภาคประชาชน ให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน งบประมาณ และบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งเป็นเอกภาพ ในการพัฒนา การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่น

จักสร้างทิศทางเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศสูงขึ้น สามารถพึ่งตนเอง แก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร คนจน สร้างเงื่อนไข กฎเกณฑ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งด้านระดมทุนภายในประเทศ การแก้ไขปัญหาหนี้สาธารณะ

การควบคุมการไหลเวียนของเงิน จะต้องเอื้ออำนวยให้กับคนไทย และไม่ถูกครอบงำ เอาไว้เอาเปรียบ จากองค์กรทางเศรษฐกิจต่างชาติ

จักสร้างการปรองดองแห่งชาติ ลดความขัดแย้งทางสังคม โดยอาศัยหลักการสันติ ประชาธรรม เพื่อให้เกิดสันติสุขอย่างแท้จริง

จักกำหนดวิธีสร้างคนรุ่นใหม่ให้มีจิตสำนึกรักชาติ เสียสละเพื่อสังคม โดยปรับ ระบบการศึกษาให้มีการเรียนรู้และเกิดทักษะทุกมิติของชีวิต เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเป็นสำคัญ

(๓) พรรคจักสร้างความมั่นคงและเอกภาพแห่งชาติ รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับ ทุกชาติ โดยยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศ บนผลประโยชน์ร่วมกันโดยธรรม และเคารพในเกียรติภูมิ ของกันและกัน

(๔) พรรคจักให้การสนับสนุน ส่งเสริม ภารกิจ องค์กร เครือข่ายต่าง ๆ รวมถึง กลุ่มที่ควรได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษ ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวนโยบายของพรรค

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ข้อ ๙ สมาชิกแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๓) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค ได้แก่ คณะบุคคลผู้ริเริ่มก่อตั้งพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ หรือผู้มีอุปการคุณต่อพรรค ซึ่งคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิก โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และบุคคลดังกล่าวได้ตอบรับเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยยื่นใบสมัครเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ตามข้อ ๑๕ พรรคแรกโดยอนุโลม และให้มีสถานภาพเป็นสมาชิกพรรคเมื่อพรรคได้รับใบสมัคร โดยไม่ต้องดำเนินการ ตามข้อ ๑๕ พรรคสองและพรรคสาม ทั้งนี้ ให้ประกาศชื่อสมาชิกกิตติมศักดิ์ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกได้ หรือหัวหน้าพรรคลงนามรับอนุญาตให้เป็นสมาชิกพรรคได้ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติมอบอำนาจให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้ลงนามรับเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๓ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๖) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๗) ไม่เคยกระทำความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท แต่ถ้ามีเหตุผลจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษอันควรยกเว้นลักษณะต้องห้ามในข้อนี้ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคอาจพิจารณาให้ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามข้อนี้ให้เป็นสมาชิกสามัญได้

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๙) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๑๔ ยวสมาชิก ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุตั้งแต่สิบสี่ปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงสิบแปดปี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามข้อบังคับข้อ ๑๓ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)

ข้อ ๑๕ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบสมัครต่อพรรคตามแบบพิมพ์ของพรรค พร้อมด้วยสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนราษฎร และเอกสารอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยพรรคการเมือง ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือสำนักงานสาขาพรรค หรือสถานที่ที่พรรคกำหนด

ใบสมัครที่ยื่นผ่านสำนักงานสาขาพรรคหรือสถานที่ที่พรรคกำหนดตามวรรคแรก ให้ส่งไปที่สำนักงานใหญ่พรรค

เมื่อสำนักงานใหญ่พรรคได้รับใบสมัครตามวรรคแรกหรือวรรคสองแล้ว ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือผู้ที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคมอบหมายตรวจสอบใบสมัครและคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายและข้อบังคับพรรคกำหนด หลังจากนั้น พรรคมีสิทธิประกาศชื่อผู้สมัครที่เห็นว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติในการเป็นสมาชิกพรรคไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่พรรค เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้บุคคลอื่นทราบและมีโอกาสยื่นคำคัดค้าน เมื่อครบระยะเวลาดังกล่าวแล้ว จึงเสนอให้คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติมอบอำนาจให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้ลงนามรับเป็นสมาชิก พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค แล้วแต่กรณี มีมติหรือลงนามรับผู้สมัครรายใดเข้าเป็นสมาชิกสามัญแล้ว ให้เริ่มมีผลเป็นสมาชิกตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคแล้วแต่กรณี มีมติหรือลงนามรับเป็นสมาชิกดังกล่าว และให้ออกใบรับรองสมาชิกภาพ พร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิกเพื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อไป

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการประกาศชื่อผู้สมัครตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ วรรคสาม และมีผู้ยื่นคำคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิก คำคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือ โดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน พร้อมทั้งชี้แจงแสดงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย และให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค และให้สงวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๗ การรับเป็นสมาชิกพรรคหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค แล้วแต่กรณี และให้ดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคที่ให้รับหรือไม่รับผู้สมัครรายใดเป็นสมาชิกดังกล่าว ให้ถือเป็นที่สุด ไม่ว่าจะได้มีการประกาศชื่อผู้สมัครเพื่อการคัดค้านหรือมีคำคัดค้านตามข้อ ๑๕ วรรคสองหรือไม่ก็ตาม และให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีหนังสือแจ้งรายชื่อผู้สมัครที่ได้รับเป็นสมาชิกพรรคแล้วพร้อมรายการเท่าที่จำเป็นเกี่ยวข้องไปยังสาขาพรรคที่สมาชิกนั้นมีภูมิลำเนาตามทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตพื้นที่ของสาขา เพื่อประโยชน์ในการจัดทำทะเบียนสมาชิกของสาขาพรรคต่อไป

สมาชิกพรรคมีภูมิลำเนาตามทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตพื้นที่ของสาขาพรรคใด ให้ถือเป็นสมาชิกในสังกัดของสาขาพรรคนั้นด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาหรือรายการใด ๆ เกี่ยวกับตัวสมาชิกพรรค ให้สมาชิกแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อพรรคเพื่อทำการแก้ไข มิฉะนั้น พรรคถือว่ายังไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๘ ค่าธรรมเนียมสมัครเป็นสมาชิกพรรคและค่าบำรุงพรรคจะเรียกเก็บหรือไม่ หรือจะเก็บในอัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๙ การสมัครเป็นยุวมหาชิกพรรค และการพ้นจากการเป็นยุวมหาชิกพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๒๐ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุด เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๑๑

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

(๗) มีเหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๒๑ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพโดยคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๒๐ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติให้ออกดังกล่าวต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด โดยในการลงมติ ให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคต่อไปก็ได้

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎรและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๒๒ การลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๓ สมาชิกมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรคหรือสาขาพรรคตามที่ได้รับเชิญจากพรรคหรือสาขาพรรค แล้วแต่กรณี

(๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค กรรมการภาค กรรมการจังหวัด

(๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั่วไปที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค

(๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) มีสิทธิประดับเครื่องหมายของพรรค

(๗) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยพรรคการเมืองและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๒๔ สิทธิของยุวสมาชิก

(๑) เข้าร่วมประชุมชี้แจง แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรคหรือสาขาพรรคตามที่ได้รับเชิญจากพรรคหรือสาขาพรรค แล้วแต่กรณี

(๒) เข้าร่วมสังเกตการณ์และร่วมปฏิบัติงานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เสนอแนะความคิดเห็นต่อพรรค

(๔) ปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๕) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๕ สมาชิกมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับและมติขององค์การบริหารงานของพรรค แล้วแต่กรณี

(๒) รักษาชื่อเสียงของพรรค โดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค

(๓) สนับสนุน ส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค ตลอดจนกิจการของพรรค

(๔) ชี้แจงสมาชิกด้วยกันหรือประชาชนให้เข้าใจหน้าที่หรือจุดยืนของพรรคในกรณีต่าง ๆ ประมวลความเห็น หรือข้อเสนอของสมาชิกหรือประชาชนในพื้นที่ ในแนวทางหรือวิธีแก้ปัญหาสำคัญของชาติ หรือการพัฒนาชาติ เสนอต่อพรรค

(๕) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๖) เชิญชวนบุคคลที่เหมาะสมเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๖ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิก ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้สมาชิกมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม

(๒) ช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาให้สมาชิกที่มีได้รับความเป็นธรรม ตามความเหมาะสม และตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๓) ให้ความสำคัญยิ่งต่อยุวสมาชิก โดยการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นสมาชิกและเป็นนักการเมืองที่ดีในอนาคต

(๔) พัฒนาความรู้ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ให้สมาชิกเข้าใจสถานการณ์ สถานการณ์ จุดยืนของพรรคต่อปัญหาต่าง ๆ ของชาติ หรือต่อแนวทางในการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ต่อประชาชน อีกทั้งส่งเสริมและให้ความรู้สมาชิกในการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อน เป็นองค์กรท้องถิ่น เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและของชาติ ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๔

การบริหารงาน

ข้อ ๒๗ องค์ประกอบหลักในการบริหารงานของพรรค ประกอบด้วย

(๑) สมาชิกพรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรค

(๔) คณะกรรมการภาค

- (๕) คณะกรรมการจังหวัด
- (๖) สาขาพรรค
- (๗) คณะกรรมการสาขาพรรค
- (๘) คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค
- (๙) คณะกรรมการนโยบายพรรค
- (๑๐) คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๘ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๑๓) และ (๑๔) ของรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน และไม่เกินห้าสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณูฎิการพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๙ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ของพรรคตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคกำหนดจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๘ โดยอาจกำหนดให้มีรองหัวหน้าพรรค รองเลขาธิการพรรค และกรรมการบริหารพรรคอื่นได้มากกว่าหนึ่งคน

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่มีโอกาสเสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็น กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคได้กำหนดตาม (๒) เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคตามวรรคแรก เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคเป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเสนอชื่อสมาชิกเพื่อรับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค พึงคำนึงถึงคุณสมบัติที่ดี ความสามารถ และความเหมาะสมต่อตำแหน่ง ทั้งนี้ ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุม และในการลงคะแนน ให้ถือเอาตามคะแนนเสียงข้างมาก

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการยื่นจดทะเบียนคณะกรรมการบริหารพรรค

องค์ประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ประกอบด้วยกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ขณะนั้น ถ้าในการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ครั้งใดกรรมการบริหารพรรคมาไม่ครบองค์ประชุมให้เรียกประชุมใหม่ หากเรียกประชุมครั้งหลังแล้วยังมาไม่ครบองค์ประชุม ให้ถือเอาจำนวนกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มาเป็นองค์ประชุม

การเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อาจเรียกโดยหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรค ในกรณีที่ไม่มีหัวหน้าพรรคอยู่ในขณะนั้น หรือโดยกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเข้าชื่อกัน เรียกประชุม โดยอาจส่งเป็นหนังสือ หรือโทรสาร หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อความผ่านระบบการสื่อสารทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนบุคคลล่วงหน้าก่อนถึงวันประชุม และในกรณีที่ประธานที่ประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคครั้งใดได้แจ้งกำหนดวันเวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคคราวถัดไปในที่ประชุม โดยความเห็นชอบของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคในครั้งนั้น ให้ถือว่ากรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมในครั้งนั้นได้รับทราบการเรียกประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคในคราวถัดไปแล้ว

การลงมติในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเอาตามคะแนนเสียงข้างมาก หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงลงคะแนนได้อีกหนึ่งเสียงเพื่อเป็นเสียงชี้ขาด

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าพรรคอยู่ในขณะนั้น หรือหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคในลำดับสูงสุดที่มาประชุมทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคอยู่ในขณะนั้นหรือรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่มาประชุมทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) คุณสมบัติการเป็นกรรมการของหัวหน้าพรรคสิ้นสุดลงตามข้อความในวรรคห้า

(๒) วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรคครบกำหนด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคลาออกทั้งคณะ

(๔) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๕) เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงถึงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่สิ้นสุดลง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอันเกิดจากคุณสมบัติการเป็น กรรมการของหัวหน้าพรรคสิ้นสุดลงตามข้อความในวรรคห้า (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรค

ลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลือเลือกกรรมการบริหารพรรคขึ้นมาหนึ่งคนทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง

ความเป็นกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ถูกจำคุกหรือต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ
- (๖) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

เมื่อดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคที่ไม่ใช่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง และยังคงเหลือจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลือทำหน้าที่ต่อไปได้ โดยไม่ต้องเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง และให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคที่เหมาะสมคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน แล้วแต่กรณี เข้าทำหน้าที่แทนตำแหน่งที่ว่างจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง

แต่อย่างไรก็ตาม หากคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคขึ้นใหม่ เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และให้กรรมการที่ได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งแทนกรรมการที่ว่างลงมีวาระเท่ากับวาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบของพรรค และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ของพรรค เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อ แต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) แต่งตั้งหรือให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการ หรือ คณะทำงานต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค รวมทั้งกำหนดกรอบอำนาจ หน้าที่และวิธีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

(๘) อนุมัติการจัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรคและองค์กรภายในพรรค

(๙) พิจารณาเพื่อดำเนินการเลิกพรรคตามบทบัญญัติของกฎหมาย

(๑๐) อำนวยการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนการบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค หรือพิจารณาให้สมาชิกพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบหรือมอบหมายหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการพรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค รองผู้อำนวยการพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการพรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจ หน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๑๗) พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการภาค หรือคณะกรรมการจังหวัด

(๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ หรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย ข้อบังคับ และกฎ ระเบียบอื่น ๆ ของพรรค

ข้อ ๓๓ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อให้การดำเนินกิจการต่าง ๆ ของพรรคเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือกฎ ระเบียบอื่นใดของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามในประกาศ กฎ ระเบียบ มติ และคำสั่งพรรค

(ฉ) มีอำนาจในการยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ โดยต้องใช้อำนาจดังกล่าวภายในเวลาไม่เกินสามวัน นับแต่วันที่มติดังกล่าว โดยไม่กระทบต่อการดำเนินการตามมติที่ได้กระทำลงไปแล้ว

(ข) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ข) พิจารณารับบุคคลใด ๆ เข้าเป็นสมาชิกพรรค ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้ลงนามรับบุคคลใด ๆ เป็นสมาชิก

(ฅ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรค

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับ ดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค และกิจการตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับ ดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่และสาขาพรรค

(จ) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยไม่ขัดหรือแย้งกับอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณูฎิภพรรคมีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแลรายรับ รายจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค รวมถึงอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดโดยกฎหมาย

(๖) โฆษกพรรค

(ก) แลกงมตที่ประชุมของพรรค และแลกเปลี่ยนการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลการรับสมาชิกพรรค การจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรค การแจ้งหรือรายงานการรับสมาชิกพรรค และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับทะเบียนสมาชิกพรรคตามที่กำหนดโดยข้อบังคับและบทบัญญัติของกฎหมาย

(๔) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๔ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคคณะหนึ่ง จำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบห้าคน โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(๓) เลขาธิการพรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(๕) กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าสองคน

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสองคน

(๗) ผู้อำนวยการพรรค

ผู้บริหารพรรคตามวรรคแรก (๑) (๓) และ (๗) เป็นผู้บริหารพรรคโดยตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดจำนวนและหรือเลือกผู้บริหารพรรคตามวรรคแรก (๒) (๔) (๕) และ (๖) แล้วแต่กรณี เพื่อแต่งตั้งเป็นคณะผู้บริหารพรรค โดยอาจมีหรือไม่มีบุคคลตามวรรคแรก (๖) ก็ได้

ให้ที่ประชุมคณะผู้บริหารพรรคเลือกผู้บริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานคณะผู้บริหารพรรค กรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้หัวหน้าพรรคออกเสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด การกำหนดตำแหน่งอื่นใดในคณะผู้บริหารพรรค รวมถึงการกำหนดแนวทางในการทำงานของคณะผู้บริหารพรรค ให้เป็นไปตามมติที่ประชุมของคณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ ให้คณะผู้บริหารพรรคตามข้อ ๓๔ วรรคแรก (๒) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยอาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้อีก

ข้อ ๓๖ ผู้บริหารพรรคที่เป็นโดยตำแหน่งตามข้อ ๓๔ วรรคสอง พ้นจากการเป็นผู้บริหารพรรคเมื่อสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

ข้อ ๓๗ ผู้บริหารพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้เลือกและแต่งตั้งตามข้อ ๓๔ วรรคสามพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดการประชุมคณะผู้บริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) พ้นจากตำแหน่ง รองเลขาธิการพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกรณีที่เป็นผู้บริหารพรรคที่เลือกมาจากรองเลขาธิการพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค แล้วแต่กรณี

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการบริหารพรรค ให้ผู้บริหารพรรคเฉพาะในข้อ ๓๔ (๕) หรือ (๖) พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๘ เมื่อตำแหน่ง ผู้บริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๓๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเลือกผู้บริหารพรรคใหม่ทดแทนเฉพาะในตำแหน่งที่ว่างลงภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้บริหารพรรคที่ได้รับเลือกใหม่ดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ที่ตนเข้าไปแทน

ข้อ ๓๙ การประชุมคณะผู้บริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้บริหารพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๔๐ ให้ประธานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะผู้บริหารพรรค เป็นผู้เรียกประชุมคณะผู้บริหารพรรค และเป็นประธานในที่ประชุมคณะผู้บริหารพรรค ถ้าประธานคณะผู้บริหารพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานคณะผู้บริหารพรรค (ถ้ามี) ทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานคณะผู้บริหารพรรคไม่มีหรือไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะผู้บริหารพรรค ถูกละเมิดข้อขัดแย้งของผู้บริหารพรรคที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๑ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามมติที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
 - (๒) รับผิดชอบการบริหารทั่วไปของพรรค เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรคเป็นไปโดยเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรค
 - (๓) พิจารณา กลั่นกรองการรับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ในกรณีที่มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการรับสมาชิกพรรค หรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
 - (๔) ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในการออกระเบียบและแนวทางการบริหารงานของพรรค
 - (๕) ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในการออกระเบียบการคลังและทรัพย์สินของพรรค
 - (๖) ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในการออกระเบียบเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เช่น การแต่งตั้ง ถอดถอน การลงโทษ และการให้ความชอบแก่เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานของพรรค
 - (๗) ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในการออกระเบียบวางแผนทางแผนการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับ
 - (๘) ประสานงานกับสมาชิก กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่าง ๆ ในความสนับสนุนของพรรค
 - (๙) อำนาจการและดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อความเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้าของพรรค
 - (๑๐) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ในการพิจารณาการตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรค รวมทั้งการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้สาขาพรรคบริหารงานให้เป็นไปตามข้อบังคับพรรค
 - (๑๑) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- ให้ผู้อำนวยการพรรคเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานของพรรค ภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค ในการนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนตอบแทน การแต่งตั้ง การให้ความชอบ การลงโทษ การถอดถอนเจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานของพรรค โดยได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการพรรค และดำเนินการจัดการบริหารทั่วไปให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคและหรือคณะผู้บริหารพรรค ข้อบังคับพรรค ระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด รวมถึงคำสั่งของเลขาธิการพรรค

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการจังหวัด

ข้อ ๔๒ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการจังหวัด ประกอบด้วย สมาชิกพรรคและบุคคลภายนอกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตของจังหวัดนั้นไม่น้อยกว่าเก้าคน เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค
(๒) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป
(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนซึ่งเป็นปัญหาร่วมกันของจังหวัดนั้น ๆ และหาทางช่วยเหลือ

(๔) แนะนำ ให้ความเห็น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรค เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรค

(๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการภาค หรือคณะกรรมการสาขาพรรค

(๖) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม

(๗) จัดกิจกรรมของพรรคตามที่เหมาะสม

การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด วาระการดำรงตำแหน่ง การออกจากตำแหน่งของกรรมการจังหวัด และการดำเนินงานของคณะกรรมการจังหวัด ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคหรือตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๔

คณะกรรมการภาค

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการภาค ประกอบด้วย สมาชิกพรรคและบุคคลภายนอกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตของภาคนั้นไม่น้อยกว่าเก้าคน เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค

(๒) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนซึ่งเป็นปัญหาร่วมกันของภาคนั้น ๆ และหาทางช่วยเหลือ

(๔) แนะนำ ให้ความเห็น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค และคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) จัดกิจกรรมของพรรคตามที่เห็นสมควร

การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่ง การออกจากตำแหน่งของกรรมการภาค และการดำเนินงานของคณะกรรมการภาค ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคหรือตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๕

สาขาพรรค

ข้อ ๔๔ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยคำนึงถึงความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตที่จะมีการจัดตั้งสาขาพรรคนั้น ๆ ทั้งนี้ ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าจำนวนสาขาพรรคขั้นต่ำตามจำนวนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง และภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยกระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

ข้อ ๔๕ ในการจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีสมาชิกผู้ริเริ่มตั้งสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยมีการจัดทำทะเบียนสมาชิกดังกล่าวไว้เพื่อยื่นขอแสดงความจำนงในการจัดตั้งสาขาพรรค

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรค ซึ่งได้รับเลือกจากสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคตาม (๑) ยื่นแสดงความจำนงขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พร้อมกับทะเบียนสมาชิกตาม (๑) โดยให้ระบุเขตพื้นที่ของสาขาพรรค ที่ตั้งที่ทำการสาขาพรรค และรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรค

(๓) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในการขอดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรค โดยอาจกำหนดเขตพื้นที่หรือเงื่อนไขใด ๆ ในการให้ความเห็นชอบด้วยก็ได้

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งต่อผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคนั้น ๆ ให้ดำเนินการประชุมสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคตามข้อ ๔๕ (๑) เพื่อจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดแรกภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น และให้เรียกการประชุมครั้งนี้ว่า การประชุมจัดตั้งสาขาพรรค

เมื่อสาขาพรรคได้ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งคณะกรรมการบริหารพรรคทราบ เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตรวจสอบและอนุมัติจัดตั้ง และให้หัวหน้าพรรคแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การประชุมจัดตั้งสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกในสาขาพรรคนั้นเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนขึ้นไป โดยให้ที่ประชุมเลือกสมาชิกหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมเพื่อดำเนินการประชุม และการลงมติให้ถือเอาเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงอีกหนึ่งคะแนนเสียงเพื่อเป็นเสียงชี้ขาด

ให้นำข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับการประชุมใหญ่สาขาพรรคมาบังคับใช้กับการประชุมจัดตั้งสาขาพรรค โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับในส่วนนี้

ข้อ ๔๗ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรค หรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค แล้วแต่กรณี จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน แต่ไม่เกินยี่สิบคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกรียณิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น

ตำแหน่ง รองประธานสาขาพรรค รองเลขานุการสาขาพรรค และตำแหน่ง กรรมการสาขาพรรคอื่น มีมากกว่าตำแหน่งละหนึ่งคนได้

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการยื่นจดทะเบียนจัดตั้ง แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๔๙ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๔๗

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) สมาชิกในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคมีสิทธิเสนอชื่อตนเองหรือบุคคลอื่นเพื่อรับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค ทั้งนี้ ผู้ถูกเสนอชื่อต้องอยู่ในที่ประชุมสาขาพรรค

การลงคะแนนเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคตามวรรคแรก ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการบริหารพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) จัดการประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรค เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรค

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการส่งสมาชิกพรรคลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหาร หรือผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตสาขาพรรคและในนามของพรรคตามกฎหมาย ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

(๙) จัดทำแผนการดำเนินการประจำปีถัดไปให้แล้วเสร็จ และนำเสนอต่อคณะกรรมการ บริหารพรรคพิจารณาภายในก่อนสิ้นเดือนธันวาคมของทุกปี และรายงานผลการดำเนินการตามแผน ให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบทุกไตรมาสเดือนและทุกรอบปี ทั้งนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่ วันครบรอบสามเดือน หรือภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน แล้วแต่กรณี

(๑๐) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๕๑ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง กรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่มีเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตาม (๑) (๒) และ (๓) ในกรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง ประธานสาขาพรรค หรือประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ให้รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมแทน กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง รองประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ให้กรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคได้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสองไม่เรียกหรือมีพฤติการณ์ใด ๆ ที่อาจไม่มีการเรียกประชุมใหญ่ สาขาพรรค หรือการดำเนินการเรียกประชุมตามวรรคสองมีความล่าช้า หากปล่อยไว้อาจจะเกิดความเสียหาย ต่อพรรคหรือสาขาพรรค หรือกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นควรดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการ สาขาพรรคให้เสร็จเรียบร้อยโดยเร็ว คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้เรียกประชุมสาขาพรรค และจัดการประชุมสาขาพรรคแทนได้ โดยให้ถือว่าเป็นการกระทำของคณะกรรมการสาขาพรรค

ในกรณีที่คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามวรรคแรก (๑) (๒) และ (๓) ไม่ปฏิบัติหรือมีพฤติการณ์ใด ๆ ที่อาจไม่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ หรือกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรค เห็นว่ามีความจำเป็นในการเข้าไปบริหารจัดการสาขาพรรคในระหว่างที่คณะกรรมการสาขาพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะดังกล่าว คณะกรรมการบริหารพรรคอาจเข้าไปบริหารจัดการกิจการของสาขาพรรคได้ จนกว่าจะมีคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๕๒ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๑

(๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อประธานสาขาพรรค หรือยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรค

ในกรณีที่ผู้ลาออกเป็นประธานสาขาพรรค

(๔) ถูกจำคุกหรือต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ในกรณีที่ตำแหน่ง กรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๔๗ (๑) ว่างลง ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน หากไม่มีรองประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรคไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการสาขาพรรคที่เหลือประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นผู้แทน ของสาขาพรรค โดยทำหน้าที่เช่นเดียวกับประธานสาขาพรรค และให้เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่ง กรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๔๗ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ว่างลง ให้ประธานสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใด คนหนึ่งทำหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราว แล้วให้เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งใหม่ภายใน หกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่ง กรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๔๗ (๘) ว่างลง ให้เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อเลือกตั้งใหม่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่เมื่อตำแหน่งดังกล่าวว่างลงแล้ว ยังคงเหลือจำนวนกรรมการสาขาพรรคอยู่ไม่น้อยกว่าจำนวนขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๗ ไม่จำเป็นต้องเลือกตั้งใหม่ภายในกำหนดหกสิบวัน และให้สาขาพรรคมีจำนวนกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ โดยให้เลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างดังกล่าวในการประชุมใหญ่สาขาพรรคคราวต่อไป

ให้ผู้เข้าดำรงตำแหน่งแทนกรรมการสาขาพรรคที่ว่างลงตามวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ อยู่ในตำแหน่งต่อไปเท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามวาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ เป็นไปโดยเรียบร้อย หรือเพื่อให้สาขาพรรคดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องโดยเร็ว คณะกรรมการบริหารพรรคอาจเป็นผู้เรียกและจัดการประชุมสาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยถือว่าเป็นการกระทำของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนซึ่งประธานสาขาพรรคมอบหมายเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๕๔ ให้มีการแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคในที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ ส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๖

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ข้อ ๕๕ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบคน ทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกของพรรคเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดและตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่พรรค

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ถูกจำคุกหรือต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ให้ที่ประชุมใหญ่พรรคกำหนดจำนวนคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคตามพรรคหนึ่ง ต่อจากนั้น ให้ผู้ที่เข้าร่วมประชุมเสนอชื่อสมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมใหญ่พรรค มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พรรคทำการเลือกตั้งด้วยวิธีการลงคะแนนลับจนครบตามจำนวนที่กำหนด

เมื่อคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคดำรงตำแหน่งครบวาระ ให้เลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคชุดใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ครบวาระ และให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคที่ดำรงตำแหน่งครบวาระทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคชุดใหม่

กรณีที่มีตำแหน่ง กรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคว่างลง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไป และให้เลือกตั้งกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างเมื่อมีการประชุมใหญ่พรรคในคราวแรก โดยให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ที่ตนแทน

ส่วนที่ ๗

คณะกรรมการนโยบายพรรค

ข้อ ๕๖ ให้มีคณะกรรมการนโยบายพรรคคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบคน ทำหน้าที่กำหนดนโยบายของพรรคให้สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมทั้งตามนโยบายที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ให้นำความในข้อ ๕๕ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับกับคณะกรรมการนโยบายพรรค โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๘

คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค

ข้อ ๕๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบคน ทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรให้แก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป

ให้นำความในข้อ ๕๕ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับกับ
คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค โดยอนุโลม

หมวด ๕

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๕๘ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อย
ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เรียกประชุม
หรือสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน
กรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่
หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน เข้าชื่อกันทำหนังสือขอให้จัดให้มีการประชุมใหญ่
วิสามัญของพรรค

หนังสือขอให้จัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคตามวรรคแรก ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า
ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่
ของพรรค แต่ในการจัดประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคในกรณีที่มีผู้เข้าชื่อขอให้จัดให้มีการประชุม
ตามวรรคแรก ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้จัดให้มีการประชุม
พร้อมกำหนดวัน เวลา สถานที่ประชุม และกำหนดระเบียบวาระการประชุม ซึ่งอย่างน้อยให้เป็นไปตาม
หนังสือที่มีผู้เข้าชื่อขอให้จัดให้มีการประชุม

ข้อ ๕๙ หนังสือที่ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคตามข้อ ๕๘ วรรคสอง
ให้เสนอต่อหัวหน้าพรรค โดยระบุชื่อและลงลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อขอให้จัดให้มีการประชุมทุกคน

ข้อ ๖๐ การประชุมใหญ่ของพรรคประกอบด้วยสมาชิก ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการ
บริหารพรรคที่มีอยู่

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๓ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสาขาพรรค
ที่มีอยู่ ในกรณีที่มีสาขาพรรคแล้ว

(๓) ตัวแทนสมาชิกพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าร่วมประชุม โดยคำนึงถึงสัดส่วนตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

สมาชิกตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องมีจำนวนรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยคน สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี) อาจเข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนนได้ การลงมติของที่ประชุมใหญ่ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๒ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคเท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคที่ว่างลง
- (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค คณะกรรมการนโยบายพรรค และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค
- (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
- (๙) กิจการตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อ ๖๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคตามความจำเป็นและเหมาะสม แก่การดำเนินกิจกรรมของพรรค โดยหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือ เรียกประชุม หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวน กรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น ซึ่งร่วมกันทำหนังสือร้องขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ โดยมีการระบุ วาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติให้ชัดเจน

ข้อ ๖๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ในที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก ยกเว้นข้อบังคับพรรค หรือกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือตามนั้น

กรณีที่มีการลงมติซึ่งให้ถือเอาเสียงข้างมากตามวรรคแรก มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของสาขาพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญของสาขาพรรคจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่

ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสภาพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของสภาพรรค และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้คณะกรรมการสภาพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของสภาพรรคเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็น ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในเขตเลือกตั้งที่อยู่ในเขตของสภาพรรค

หนังสือร้องขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของสภาพรรคตามวรรคแรก ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีกรรมการสภาพรรคเข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญของสภาพรรคตามวรรคแรก ให้ประธานสภาพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสภาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ของ สภาพรรค แต่ในการประชุมใหญ่วิสามัญของสภาพรรคที่กรรมการสภาพรรคเข้าชื่อกันขอให้ เรียกประชุม ให้ประธานสภาพรรคเรียกประชุมโดยกำหนดระเบียบวาระการประชุมให้เป็นไปตามที่ระบุ ในหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญสภาพรรค พร้อมกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม

ข้อ ๖๘ หนังสือร้องขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของสภาพรรคตามข้อ ๖๗ วรรคแรก และวรรคสอง ต้องระบุชื่อกรรมการที่เข้าชื่อพร้อมลงลายมือชื่อทุกคน

ข้อ ๖๙ การประชุมใหญ่ของสภาพรรค ประกอบด้วย สมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสภาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสภาพรรค

ข้อ ๗๐ ในการประชุมใหญ่ของสภาพรรค ต้องมีกรรมการสภาพรรคตามจำนวนที่กำหนด ในข้อ ๖๙ (๑) เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการสภาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามข้อ ๕๑ แล้ว และต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๙ (๒) จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนมาประชุม จึงจะครบเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๑ ให้ประธานสภาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ของสภาพรรค ถ้าประธานสภาพรรค ไม่มาประชุม ให้รองประธานสภาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสภาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสภาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสภาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน

ที่ประชุมแทน และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรค
ไม่มาประชุม ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒ กิจกรรมดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคเท่านั้น

(๑) การพิจารณาบุคคลผู้สมควรให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคในเขตเลือกตั้งที่อยู่ในเขตของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดให้มีการประชุม
ในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๒) การรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

(๔) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง
หรือกฎหมายอื่น หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๗๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนด
การประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม
และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๔ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประชุมกันเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการสาขาพรรค
ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และบรรดากฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน
เวลา สถานที่ และเรื่องที่จะประชุม และเรียกประชุม

กรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ อาจเข้าชื่อกัน
ทำหนังสือขอให้ประธานเรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคได้ โดยให้ระบุวาระหรือเรื่องที่จะประชุมไว้
ในหนังสือด้วย เมื่อประธานได้รับหนังสือแล้วให้เรียกประชุมภายในสิบห้าวัน หากประธานไม่เรียกประชุม
กรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ อาจเข้าชื่อกันทำหนังสือ
เรียกประชุมเองได้

ข้อ ๗๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธาน
สาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้

รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน หากรองประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ให้ใช้ข้อบังคับพรรคในส่วนการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคกับการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับในส่วนนี้

หมวด ๖

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๗๗ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของสาขาพรรคเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในเขตเลือกตั้งที่อยู่ในเขตของสาขาพรรค ทั้งในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปหรือการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เพื่อนำเสนอในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ตามข้อ ๗๘ ทั้งนี้ ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๗๘ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรค ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค โดยให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคพิจารณาให้ความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ทั้งนี้ ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๗๙ มติของคณะกรรมการบริหารพรรคที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๘๐ นอกจากการพิจารณาส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีการในข้อ ๗๘ ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอาจใช้วิธีการให้ผู้เข้าร่วมในที่ประชุมใหญ่ ลงมติเลือกผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก็ได้ ทั้งนี้ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๘๑ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในนามของพรรค ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นนั้นเป็นผู้พิจารณา ในกรณีที่ในท้องถิ่นนั้นมีทั้งสาขาพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในท้องถิ่นและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นนั้นพิจารณาร่วมกัน แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นและไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๗

รายได้ของพรรค การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงพรรค และการบริจาคแก่พรรค

ข้อ ๘๒ รายได้ของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) ค่าธรรมเนียมการรับสมัครสมาชิกพรรค
- (๒) ค่าบำรุงพรรค
- (๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรค
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค
- (๕) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
- (๗) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค
- (๘) รายได้อื่นตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองประกาศกำหนด

ข้อ ๘๓ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการรับสมัครสมาชิกพรรคและค่าบำรุงพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

การบริจาคและการรับบริจาค ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง และระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๘

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชี ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชี ของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

นอกจากข้อบังคับนี้แล้ว ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง ที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วย พรรคการเมือง ในส่วนที่เกี่ยวกับการเงินของพรรคการเมือง โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับนี้

ข้อ ๘๕ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง สมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตามวรรคแรก (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้น เกิดขึ้น

บัญชีตามวรรคแรก (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือน ของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๘๖ พรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทิน ที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชี ให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุล และงบรายได้และค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงินให้รวมถึง งบการเงินของสาขาพรรคการเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

งบดุล ต้องแสดงรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาคเงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มีกับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๘๗ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคการเมืองต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตามข้อ ๘๕

ข้อ ๘๘ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่เข้ารับตำแหน่ง วันที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือวันที่พ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมาในวันยื่นให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลนั้นอาจส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ตามกฎหมายอื่นนั้นต่อนายทะเบียนแทนก็ได้

ข้อ ๘๙ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย

(๒) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นนั้น หรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๙๐ หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง และสมาชิก ซึ่งได้รับการบริจาค ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๙๑ บรรดาเงินที่พรรคการเมืองได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๙๒ ห้ามมิให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง หรือสมาชิกผู้ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่เป็นการบริจาคโดยไม่เปิดเผย

ข้อ ๙๓ ห้ามมิให้พรรคการเมืองหรือสมาชิกผู้ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ใด เพื่อกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน หรือกระทำการอันเป็นการก่อกวน หรือคุกคาม

ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นการทำลายทรัพยากรของ
ประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพ อนามัยของประชาชน

หมวด ๙

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา

ข้อ ๙๔ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรค
เรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ ก่อนวันเปิด
สมัยประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๙๕ การเสนอหรือรับรองญัตติหรือเรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือนโยบายของพรรค
ตลอดจนการอภิปราย หรือการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปด้วยความสุภาพ
ตามระเบียบหรือข้อตกลงที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้กำหนดไว้

คณะกรรมการบริหารพรรค อาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคดำเนินการอย่างใด
อย่างหนึ่งก็ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙๖ ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค อาจออกระเบียบว่าด้วยการประชุม
หรือจรรยาบรรณ หรือวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคได้

ข้อ ๙๗ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ใช้
ข้อบังคับในหมวดนี้ โดยอนุโลม

หมวด ๑๐

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๙๘ การเข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาลหรือถอนตัวจากการเข้าร่วมรัฐบาล ให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติมอบอำนาจให้หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค
บางท่านมีอำนาจในการเจรจาและในการตัดสินใจเข้าร่วมรัฐบาล รวมทั้งการตัดสินใจถอนตัวจาก
การเข้าร่วมรัฐบาลแทนคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

ข้อ ๙๙ การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
หรือตำแหน่งทางการเมืองอื่นในนามพรรค ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งตามพรรคแรก โดยคำนึงถึง
ความมีคุณธรรม อาวุโสในทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัด ความเหมาะสม
ในงานนั้น ๆ รวมทั้งการเสียสละทำงานให้กับพรรค การยอมรับของประชาชน

ข้อ ๑๐๐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามข้อ ๙๙ อาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ดำรง
ตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นได้มากกว่าหนึ่งสมัย

ข้อ ๑๐๑ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจพิจารณาแต่งตั้งคณะบุคคลเพื่อติดตามการดำเนินงาน
การบริหารงาน ประจำทุกกระทรวง ทบวง และให้รายงานผลการติดตามต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๒ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น
ในนามพรรค พึงนำนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ และจะต้องประสานกับพรรคในการบริหารงาน รวมทั้ง
การรายงานผลความก้าวหน้าของการบริหารงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๑๑

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๓ สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรค
และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ รวมถึงระเบียบของพรรค และมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๔ สมาชิกต้องไม่กระทำการใด ๆ ให้เกิดความแตกแยกหรือแตกความสามัคคีในพรรค

ข้อ ๑๐๕ สมาชิกจะต้องไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ
เพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๐๖ คณะกรรมการบริหารพรรค กรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการสาขาพรรค
กรรมการสาขาพรรค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รัฐมนตรีของพรรค รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองอื่น ๆ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอื่น ๆ รวมทั้งกฎหมายในส่วนที่
เกี่ยวข้อง และจะไม่กระทำการหรือละเว้นกระทำการอันใด อันจะเป็นเหตุให้ถูกตัดสิทธิหรือเพิกถอนสิทธิ
ในทางการเมือง หรือเป็นเหตุให้พรรคถูกยกเลิกหรือถูกยุบหรือถูกลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๗ การกล่าวหาสมาชิกคนใดว่า ได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องมีกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๐๘ เมื่อได้รับคำกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวหาแล้ว หัวหน้าพรรคมีอำนาจทำการสอบสวนด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกพรรคคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้ผู้ได้รับมอบหมายเสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๙ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงพยานหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๑๐ ภายใต้ข้อบังคับข้อ ๑๐๙ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๑๑ การลงโทษสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาให้พ้นจากสมาชิกภาพ จะกระทำได้ต่อเมื่อปรากฏว่าสมาชิกผู้นั้นกระทำการให้พรรคเสียหายหรืออาจเสียหายอย่างร้ายแรง ทำให้เกิดการแตกความสามัคคีภายในพรรค หรือผู้ถูกกล่าวหาได้ฝ่าฝืนข้อบังคับ หรือจรรยาบรรณของพรรค มติหรือคำสั่งของคณะกรรมการบริหารพรรคในสาระสำคัญ ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๕

เมื่อหัวหน้าพรรคดำเนินการตามข้อ ๑๐๘ และมีการพิจารณาแล้ว เห็นควรให้สมาชิกผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากสมาชิกภาพตามวรรคแรก ให้เสนอคณะผู้บริหารพรรคพิจารณาให้ความเห็นก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๓

การรวมพรรค การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๑๒ ภายใต้บทบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง การควบรวมพรรคกับพรรคการเมืองอื่นให้กระทำได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และที่ประชุมใหญ่ของพรรคได้อนุมัติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๑๑๓ การเลิกพรรคจะกระทำได้ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ของคณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุม และ

(๒) ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุม

ข้อ ๑๑๔ ในกรณีที่มีการเลิกพรรคตามข้อ ๑๑๓ หรือด้วยเหตุอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ให้มีการชำระบัญชี หากยังมีทรัพย์สินเหลืออยู่หลังการยุบหรือเลิกพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๑๑๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) มีการเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมด โดยกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดให้การรับรอง

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคให้ความเห็นชอบ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยเรื่องการประชุมใหญ่

หมวด ๑๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๑๗ หากมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความตามข้อบังคับพรรค ให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

กรณีใดที่ไม่มีอยู่ในข้อบังคับนี้ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วย พรรคการเมือง

หมวด ๑๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๘ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือกิจการใดที่ได้กระทำไปก่อนข้อบังคับนี้ ให้ถือว่า คงใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

บรรดาข้อบังคับข้อใด หรือส่วนใด ซึ่งเป็นกรณีที่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ และบทบัญญัตินั้นมีบทเฉพาะกาลในกรณีนั้นอยู่ ให้บทเฉพาะกาลดังเชื่อนั้นใช้บังคับกับข้อบังคับนี้ด้วย โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับนี้

นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตอบรับ การเปลี่ยนแปลงชื่อ ชื่อย่อ นโยบาย และข้อบังคับดังกล่าวแล้ว ตามนัยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิชาติ สุจริตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง